

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראייה</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>מקרא-key:</p>

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חוץ מחרוב פלוני, חוץ מסדן פלוני, מהו? אותו חרוב הוא דלא קני, הא שאר חרובים קני, או דלמא שאר חרובין נמי לא קני?	בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת:											◊	ע.	
לא קנה.	אמר ליה: [רב ששת]											!	◊	ע.
חוץ מחרוב פלוני, חוץ מסדן פלוני - לא קנה	איתיביה:											◊	ע.	
מאי לאו אותו חרוב הוא דלא קנה, הא שאר חרובין קנה												◊	ע.	
לא, אפילו שאר חרובין נמי לא קנה.	א"ל: [רב ששת]											!	◊	ע.
תדע, דאילו א"ל: שדי מכורה לך חוץ משדה פלונית - ההיא הוא דלא קני, הא אחרנייתא קני? אלא לא קנה, ה"נ לא קנה.												!	◊	ע.
חוץ מחצי חרוב פלוני, חוץ מחצי סדן פלוני, מהו? שאר חרובין ודאי לא קני, הא מה ששייר באותו חרוב קני, או דלמא אפילו מה ששייר באותו חרוב נמי לא קני?	איכא דאמרי, בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב											◊	ע.	
לא קני.	אמר ליה: [רב ששת]											!	◊	ע.
איתיביה: חוץ מחצי חרוב פלוני, חוץ מחצי סדן פלוני - שאר חרובין לא קנה	איתיביה:											◊	ע.	
מאי לאו שאר חרובין הוא דלא קנה, הא מה ששייר באותו חרוב קנה												◊	ע.	
א"ל: לא, אפי' מה ששייר באותו חרוב נמי לא קנה.	א"ל: [רב ששת]											!	◊	ע.
תדע, דאילו א"ל: שדי מכורה לך חוץ מחצי שדה פלוני - ההוא הוא דלא קנה, הא אידך קנה? אלא לא קני, ה"נ לא קני.												!	◊	ע.
המפקיד אצל חבירו בשטר, ואמר לו החזרתים לך, מהו? מי אמרינן: מיגו דאי בעי אמר נאנסו - מהימן, השתא נמי מהימן, או דלמא אמר ליה: שטרך בידי מאי בעי?	בעא מיניה רב עמרם מרב חסדא:											◊	ע.	
מהימן.	א"ל: [רב חסדא]											!	◊	ע.
ולימא ליה: שטרך בידי מאי בעי?	[רב עמרם]											◊	ע.	
וליעטמך, וכי א"ל נאנסו, מי מצי א"ל: שטרך בידי מאי בעי?	א"ל: [רב חסדא]											!	ע:	
סוף סוף כי אמר ליה נאנסו לאו שבועה בעי?	א"ל: [רב עמרם]											◊	ע:	
ה"נ מאי נאמן? נאמן בשבועה.	[רב חסדא]											!	ע:	
לימא, בפלוגתא דהני תנאי												◊	ע:	
שטר כיס היוצא על היתומים - דייני גולה אמרי: נשבע וגובה כולו	דתניא: [דייני גולה]											◊	ע:	
נשבע וגובה מחצה	דייני א"י:											◊	ע:	
ודכולי עלמא אית להו דנהרדעי												◊	ע:	
האי עיסקא - פלגא מלוה ופלגא פקדון	דאמרי נהרדעי:											◊	ע:	
מאי לאו בהא קא מיפלגי												◊	ע:	
מצי א"ל שטרך בידי מאי בעי	דמר סבר: [דייני גולה]											◊	ע:	
לא אמרי	ומר סבר: [דייני א"י]											◊	ע:	
לא, דכולי עלמא אית להו דרב חסדא, והכא בהא קמיפלגי:												!	ע:	
אם איתא דפרעיה מימר הוה אמר	דמר סבר: [דייני גולה]											!	ע:	
אימור מלאך המות הוא דאנסייה.	ומר סבר: [דייני א"י]											!	ע:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המפקיד אצל חברו בשטר, ואמר לו החזרתיו לך - נאמן, ושטר כיס היוצא על היתומין - נשבע וגובה כולו.	שלה רב הונא בר אבין:											◊
תרתי?												◊
שאני התם, דאם איתא דפרעיה מימר הוה אמר.												◊
הלכתא: נשבע וגובה מחצה.	רבא:											◊
הלכתא כדייני גולה.	מר זוטרא:											◊
הא אמר רבא: נשבע וגובה מחצה	רבינא למר זוטרא:											◊
אנן דדייני גולה איפכא מתנינן לה	א"ל: [מר זוטרא]											◊
לא את הבור ולא את הגת ולא את השוכב, בין חרבין בין ישובין. וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע	[ר"ע]											◊
אינו צריך.	הכמים:											◊
בזמן שאמר לו חוץ מאלו - שאינו צריך ליקח לו דרך.	ומודה ר"ע:											◊
מכרן לאחר - ר"ע אומר: אינו צריך ליקח לו דרך	[ר"ע]											◊
צריך ליקח לו דרך.	הכמים:											◊
בד"א - במוכר, אבל בנותן מתנה - נותן את כולה.												◊
האחין שחלקו - זכו בשדה זכו בכולה.												◊
המחזיק בנכסי הגר - החזיק בשדה החזיק בכולה.												◊
המקדיש את השדה - הקדיש את כולה	[ת"ק]											◊
המקדיש את השדה - לא הקדיש אלא את החרוב המורכב ואת סדן השקמה.	ר"ש:											◊
מאי שנא מכר ומאי שנא מתנה?												◊
זה פירש וזה לא פירש.	פירש יהודה בן נקוסא לפני רבי:											◊
האי זה פירש וזה לא פירש, זה לא פירש וזה לא פירש הוא												◊
אלא, זה היה לו לפרש, וזה לא היה לו לפרש.												◊
ההוא דאמר להו: הבו ליה לפלניא ביתא דמחזיק מאה גולפי, אשתכח דהוה מחזיק מאה ועשרין												◊
מאה אמר ליה, מאה ועשרין לא אמר ליה.	מר זוטרא:											◊
במה דברים אמורים - במוכר, אבל בנותן מתנה - נותן את כולן?	רב אשימי לא תנן:											◊
אלמא מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב, ה"נ מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב.												◊
המקדיש את השדה - הקדיש וכו'.												◊
אע"ג דאמור רבנן: הקונה שני אילנות בתוך של חברו - הרי זה לא קנה קרקע, מכר קרקע ושייר שני אילנות לפניו - יש לו קרקע	רב הונא:											◊
ואפ"ל ר"ע דאמר: מוכר בעין יפה מוכר, הני מילי גבי בור ודוד דלא קא מכחשי בארעא, אבל אילנות דקא מכחשי בארעא, אם איתא דלא שייר, לימא ליה: עקור אילנך שקול וזיל.												◊
המקדיש את השדה - לא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה	תנן, ר' שמעון:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה טעם? הואיל ויונקין משדה הקדש	ותני עלה, אמר ר"ש:											עא:
ואי סלקא דעתך שיורי שייר, כי קא ינקי - מדנפשיה קא ינקן												עא:
ר"ש דאמר כר"ע, ורב הונא דאמר כרבנן.												עא:
כרבנן, פשיטא												עא:
נפקא מינה, דאי נפלי הדר שתיל להו.												עא:
ומי מצית מוקמת לה לר' שמעון כר' עקיבא?												עב.
הקדיש שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה - הרי הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף פחות מכאן או יותר על כן, או שהקדישן בזה אחר זה - הרי זה לא הקדיש לא הקרקע ולא את האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף	והא תניא:											עב.
מני?												עב.
אי רבי עקיבא												עב.
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]											עב.
אי רבנן												עב.
מוכר הוא דבעין רעה מוכר, אבל מקדיש בעין יפה מקדיש	הא אמרי: [רבנן]											עב.
אלא פשיטא רבי שמעון היא												עב.
ורבי שמעון אליבא דמאן?												עב.
אי אליבא דר"ע												עב.
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]											עב.
אלא פשיטא אליבא דרבנן												עב.
כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ומשייר ארעא.	וקא סבר ר"ש:											עב.
ואלא קשיא: הואיל ויונקין משדה הקדש												עב:
לדידי, כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ושיורי משייר, לדידכו, אודו לי מיהא דלא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה	אלא, רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו:											עב:
לא שנא.	ואמרי ליה רבנן:											עב:
במאי אוקימתא לה? כרבי שמעון												עב:
ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף	אימא סיפא:											עב:
ואי ר' שמעון, לוייל בתר פדיון וניפרקו אנב ארעייהו, דהא שמעינן ליה לר"ש דאזיל בתר פדיון												עב:
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאין ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה	דתניא: [ר' יהודה ורבי שמעון]											עב:
מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדיש, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? תלמוד לומר: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה	רבי מאיר:											עב:

<p> disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשהO </p>	<p> ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof </p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואילו רבי יהודה ורבי שמעון, היכא דמת אביו ואחר כך הקדישה לא צריכי קרא, כי אצטריך קרא - היכא דהקדישה ואחר כך מת אביו, מנא להו? אי מהאי קרא, אימא: לכדדבי מאיר הוא דאתא, אלא לאו משום דאזלי בטר פדיון												;	עב:
לעולם בעלמא רבי יהודה ורבי שמעון לא אזלי בטר פדיון, והכא קרא אשכחו ודרוש: א"כ, לכתוב קרא ואם את שדה מקנתו אשר לא אחוותו, אי נמי שדה אחוותו, מאי אשר לא משדה אחוותו? את שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:											!	עב:
חרוב המורכב וסדן השקמה - תורת אילן עליו ותורת קרקע עליו תורת אילן עליו, דהיכא דאקדיש או זבין שני אילנות והאי - יש לו קרקע תורת קרקע עליו, דלא מזדבן אנג ארעא.	רב הונא:												עב:
עומר שיש בו סאתים - תורת עומר עליו ותורת גדיש עליו תורת עומר עליו, דשני עומרים שכחה, שנים והוא - אינן שכחה תורת גדיש עליו	ואמר רב הונא:												עב:
עומר שיש בו סאתים שכחו - אין שכחה.	דתנן:												עב:
חרוב המורכב וסדן השקמה - באנו למחלוקת רבי מנחם ברבי יוסי ורבנן.	רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש:												עב:
לימא: מחלוקת רבי שמעון ורבנן												;	עג.
הא קמ"ל, דרבי מנחם בר' יוסי כר' שמעון סבירא ליה.												!	עג.
הדרן עלך המוכר את הבית.													עב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												ע.ג.					
המוכר את הספינה - מכר את התורן ואת הנס ואת העוגין, ואת כל המנהיגין אותה, אבל לא מכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנטיקי																			מ	ע.ג.
ובזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה - הרי כולן מכורין.																				ע.ג.
תורן																				ע.ג.
איסקריא, וכן הוא אומר: (יחזקאל כ"ז) ארז מלבנון לקחו לעשות תורן עליך.																				ע.ג.
נס																				ע.ג.
אדרא, וכן הוא אומר: (יחזקאל כ"ז) שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס.																				ע.ג.
עוגין																				ע.ג.
אלו עוגינין שלה, וכן הוא אומר: (רות א') הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש.	תני רבי חייא:																			ע.ג.
מנהיגין																				ע.ג.
אלו המשטיין שלה, וכן הוא אומר: (יחזקאל כ"ז) אלונים מבשן עשו משוטיך. ובע"א, מהכא: (יחזקאל כ"ז) וירדו מאניותיהם כל תופשי משוט.	ר' אבא:																			ע.ג.
המוכר את הספינה - מכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה.	ת"ר: [ת"ק]																			ע.ג.
המוכר את הספינה - מכר את הביצית.	רבי נתן:																			ע.ג.
המוכר את הספינה - מכר את הדוגית.	סומכוס:																			ע.ג.
ביצית היינו דוגית	רבא:																			ע.ג.
רבי נתן בבליה הוה קארי לה בוצית, כדאמרי אינשי: בוציאא דמיאשן	[רבי נתן בבליה]																			ע.ג.
סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית, כדכתיב: (עמוס ד') ואחריתכן בסירות דוגה.	[סומכוס דבר ארץ ישראל]																			ע.ג.
אשתעו לי נחותי ימא: האי גלא דמטבע לספינה, מיתחזי כי צוציאת דנורא חיורתא ברישא, ומיחנין ליה באלותא דחקיק עליה: אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה, ונייח.	רבה:																			ע.ג.
אשתעו לי נחותי ימא: בין גלא דגלא תלת מאה פרסי, ורומא דגלא תלת מאה פרסי. זימנא חדא הוה אזלינן באורחא, ודלינן גלא עד דחזינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא, והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא דחרדלא, ואי דלינן טפי - הוה מקלינן מהבליה. ורמי לה גלא קלא לחברתה: חבירתי, שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה, דניתי אנא ונאבדיה? א"ל: פוק חזי גבורתא דמריך, מלא חוטא חלא ולא עברי, שנאמר: (ירמיהו ה') האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חוק עולם ולא יעברנהו.	רבה:																			ע.ג.
לדידי חזי לי הורמין בר לילית כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא, ורהיט פרשא כי רכיב חיותא מתתאיה ולא יכיל ליה. זמנא חדא הוה מסרגאן ליה תרתי כודניתי וקיימן אתרי גישרי דרוגנג, ושורא מהאי להאי ומהאי להאי, ונקיט תרי מזגי דחמרא בידיה, ומוריק מהאי להאי ומהאי להאי ולא נטפא ניטופתא לארעא, ואותו היום (תהלים ק"ז) יעלו שמים ירדו תהומות הוה, עד דשמעו בי מלכותא וקטלוהו.	רבה:																			ע.ג.
לדידי חזי לי אורזילא בר יומיה דהוה כהר תבור, והר תבור כמה הוי? ארבע פרסי, ומשאכא דצואריה תלתא פרסי, ובי מרבעתא דרישיה פרסא ופלגא, רמא כופתא וסכר ליה לירדנא.	רבה:																			ע.ג.
לדידי חזיא לי ההיא אקרוקתא דהויא כי אקרא דהגרונאי, ואקרא דהגרונאי כמה הויא? שתין בתי, אתא תנינא בעלע, אתא פושקנצא ובלעה לתנינא וסליק יתיב באילנא. תא חזי כמה נפיש חזיליה דאילנא.	רבה בר חנה:																			ע.ג.
אי לא הוואי התם לא הימני.	רב פפא בר שמואל:																			ע.ג.
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דיתבא ליה אכלה טינא באוסיי', ואדחוהו מיא ושדיהו לגודא וחרוב מיניה שתין מחווי, ואכול מיניה שתין מחווי, ומלאו מיניה שתין מחווי, ומלאו מחווי גלגלא דעיניה תלת מאה גרבי משחא, וכי הדרן לבתר תריסר ירחי שתא, חזינן דהוה קא מנסרי מגרמי מטללתא, ויתבי למבנינהו הנך מחווי.	רבה בר חנה:																			ע.ג.

<p>statement-מימרא- ❑ challenge-קושיא- ❗ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראייה- ❑</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דיתבא ליה חלתא אגביה וקדח אגמא עילויה, סברינן יבשתא היא, וסלקינן ואפינן ובשלינן אגביה, וכד חם גביה אתהפיך, ואי לאו דהוה מקרבא ספינתא הוה טביעין.	רבה בר בר חנה:											◊
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וסגאי ספינתא בין שיצא לשיצא דכוורא תלתא יומי ותלתא לילוותא, איהו בוקיפא ואנן בשיפולא. וכי תימא, לא מסגיא ספינתא טובא	רבה בר בר חנה:											◊
כמיהם קומקומא דמא מסגיא שתין פרסי, ושאי פרשא גירא וקדמה ליה.	כי אתא רב דימי אמר:											○
ההוא גילדנא דימא הואי, דאית ליה תרי שייצי.	ואמר רב אשי:											○
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא ציפרא דקאים עד קרצוליה במיא ורישיה ברקיע, ואמרין: ליכא מיא, ובעינן לחות לאקורי נפשינן, ונפק בת קלא ואמר לן: לא תיחותרו הכא, דנפלת ליה חציצא לבר נגרא הא שב שני ולא קא מטיא אארעא, ולא משום דנפישו מיא אלא משום דרדפי מיא.	רבה בר בר חנה:											◊
ההוא זיו שדי הוא, דכתיב: (תהלים ב') וזיו שדי עמדי.	רב אשי:											◊
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, וחזינן הנהו אוווי דשמטי גדפיהו ומשמניהו וקא נגדי נחלי דמשחא מתותייהו, אמינא להו: אית לן בגוייכו חלקא לעלמא דאתי? חדא דלי גדפא, וחדא דלי אטמא.	רבה בר בר חנה:											◊
כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר, אמר לי: עתידין ישראל ליתן עליהן את הדין.	[רבי אלעזר]											■
(סימן: כעפרא דתכילתא טרקתיה עקרבא לסלתיה)												◊
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, ואיתלוי בהדן ההוא טייעא, דהוה שקיל עפרא ומורח ליה ואמר: הא אורחא לדוכתא פלן, והא אורחא לדוכתא פלן. אמר ליה: כמה מרחקינן ממיא? ואמר לן: הבו לי עפרא, יהיבנן ליה, ואמר לן: תמני פרסי. תנינן ויהיבנן ליה, אמר לן: דמרחקינן תלתא פרסי, אפקית ליה ולא יכילית ליה. אמר לי: תא אחוי לך מתי מדבר. אזלי, חזיתיהו דמו כמאן דמיבסמי וגנו אפרקיד, והוה זקיפא ברכיה דחד מיניהו, ועייל טייעא תותי ברכיה כי רכיב גמלא וזקיפא רומחיה ולא נגע ביה. פסקי חדא קרנא דתכלתא דחד מיניהו, ולא הוה מסתגי לן. אמר לי: דלמא שקלת מידי מיניהו? אהדריה, דגמירי, דמאן דשקיל מידי מיניהו לא מסתגי ליה. אזלי אהדרתיה, והדר מסתגי לן.	רבה בר בר חנה:											◊
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, וכל בר בר חנה - סיכסא למאי הלכתא עבדת הכי? למידע אי כבית שמאי אי כבית הלל, איבעי לך למימני חוטינן ולמימני חוליות.	[רבנן]											■
א"ל: תא אחוי לך הר סיני. אזלי, חזאי דהדרא ליה עקרבא וקיימא כי חמרי חוורתני. שמעתי בת קול שאומרת: אוי לי שגשבעתי, ועכשיו שגשבעתי מי מפר לי?												◊
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, כל בר בר חנה - סיכסא היה לך לומר: מופר לך.	[רבנן]											■
דלמא שבועתא דמבול הוא.	והוא סבר: [רבה בר בר חנה]											■
ורבנן?												?
א"כ, אוי לי למה.												!
א"ל: תא אחוי לך בלועי דקרח. חזאי תרי ביזעי והווי קא מפקי קוטרא, שקל גבבא דעמרא ואמשינה במיא ודעציתה בראשה דרומחא ועייליה התם, וכי אפיק הוה איחרך איחרוכי. אמר לי: אצית מאי שמעת, ושמיעת דהווי אמרין: משה ותורתו אמת והן בדאין. אמר לי: כל תלתין יומי מהדר להו גיהנם להכא כבשר בקלחת, ואמרי הכי: משה ותורתו אמת והן בדאין.												◊
אמר לי: תא אחוי לך היכא דנשק ארעא ורקיעא אהדדי. שקלתא לסילתאי אתנחתא בכחותא דרקיעא, אדמצלינא בעיניה ולא אשכחיתה, אמינא ליה: איכא גנבי הכא? אמר לי: האי גלגלא דרקיעא הוה דהדר, נטר עד למחר הכא ומשכחת לה.												◊
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, ודמיין עייניה כתרי סיהרי, ונפוץ מיא מתרתני זימיה כתרי מברי דסורא.	רבי יוחנן משתעי:											◊
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, והוה ליה קרני וחקיק עליה: אנא בריה קלה שבים והוינא תלת מאה פרסי, ואזילנא לפומא דלוינתן.	רב ספרא משתעי:											◊
ההוא עיזא דימא הוא, דבחוישא ואית לה קרני.	רב אשי:											○
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההיא קרטילתא דהווי קא מקבעי בה אבנים טובות ומרגליות, והדרי לה מיני דכוורי דמקרי כרשא, נחית בר אמוראי לאתויה, ורגש ובעי לשמטיה לאטמיה, ושדא זיקא דהלא ונחת. נפק בת קלא אמר לן: מאי אית לכו בהדי קרטילתא דדביתיהו דר"ח בן דוסא? דעתידה דשדיא תכלתא בה לצדיקי לעלמא דאתי.	רבי יוחנן משתעי:											◊

מזמרה-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■	חולקים-disputants ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא אבן טבא דהוה הדיר לה תנינא, נחית בר אמוראי לאתויה, אתא תנינא קא בעי למבלע לה לספינתא, אתא פישקנצא פסקיה לרישיה אתהפיכו מיא והוה דמא, אתא תנינא חבריה שקליה ותליה ליה וחיה. הדר אתא קא בעי בלעא לספינתא, הדר אתא ציפרא פסקיה לרישיה, שקלוה להאי אבן טבא שדויה לספינתא, הוה הני ציפרי מליחי בהדן, אותבינהו עלייהו, שקלוה ופרחו להו בהדה.	רב יהודה הינדוא משתעי:										◊	○
מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע שהיו באין בספינה, והיה ר"א ישן ור' יהושע נעור, נדעזעו ר' יהושע ונבער ר"א. א"ל: מה זה יהושע, מפני מה נדעזעת? א"ל: מאור גדול ראיתי ביים. אמר לו: שמא עיניו של לוייתן ראית, דכתיב: (איוב מא) עיניו כעפעפי שחר.	ת"ר:										◊	○
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, והואי אטמא דבשרא בהדן, פתחנא ונקרינא ואנחנא אעשבי, אדמייתנין ציבי חלם אטמא וטוינן. כי הדרן לבתר תריסר ירחי שתא, חזינהו להנהו גומרי דהוה קא מלחשי.	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:										◊	○
כי אתאי לקמיה דאמימר, אמר לי: ההוא עישבא - סמתרי הוה, הנהו גומרי. דריתמא הוה.	[אמימר]										■	
(בראשית א) ויברא אלהים את התנינים הגדולים - הכא תרגימו: ארוזלי דימא.	[הכא תרגימו]										■	◊
זה לוייתן נחש בריה ולוייתן נחש עקלתון, שנאמר: (ישעיהו כז) ביום ההוא יפקוד ה' בחברו הקשה וגו'.	ר' יוחנן:										■	◊
(סימן: כל שעה ירדן)												◊
כל מה שברא הקב"ה בעולמו - זכר ונקבה בראם, אף לוייתן נחש בריה ולוייתן נחש עקלתון - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נזקקין זה לזה - מחריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס את הזכר, והרג הנקבה ומלחה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (ישעיהו כ"ז) והרג את התנין אשר ביים. ואף בהמות בהררי אלף - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נזקקין זה לזה - מחריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס הזכר, וצינן הנקבה ושמרה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (איוב מ') הנה נא כחו במתניו - זה זכר, ואוננו בשרירי בטנו - זו נקבה.	רב יהודה אמר רב:										■	◊
התם נמי ליסרסיה לזכר וליצננה לנקבה.											⚡	
דגים פריצי.											!	
וליעביד איפכא.											⚡	
איבעית אימא: נקבה מליחא מעלי.											!	
איבעית אימא, כיון דכתיב: (תהלים ק"ד) לוייתן זה יצרת לשחק בו, בהדי נקבה לאו אורח ארעא.											!	
הכא נמי לימלחה לנקבה.											⚡	
כוורא מליחא מעלי, בשרא מליחא לא מעלי.											!	
בשעה שביקש הקב"ה לבראות את העולם, אמר לו לשר של ים: פתח פיך ובלע כל מימות שבעולם. אמר לפניו: רבש"ע, די שאעמוד בשלי. מיד בעט בו והרגו, שנאמר: (איוב כ"ו) בכחו רגע הים ובתבונתו מחץ רהב.	ואמר רב יהודה אמר רב:										■	◊
ש"מ: שרו של ים רהב שמו, ואלמלא מים מכסין אותו - אין כל בריה יכולה לעמוד בריחו, שנאמר: (ישעיהו י"א) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי וגו' כמים לים מכסים, אל תקרי לים מכסים אלא לשרה של ים מכסים.	ר' יצחק:										■	◊
ירדן יוצא ממערת פמיים.	ואמר רב יהודה אמר רב:										■	◊
ירדן יוצא ממערת פמיים, ומהלך בימה של סיבכי ובימה של טבריא, ומתגלגל ויורד לים הגדול, ומתגלגל ויורד עד שגמיע לפיו של לוייתן, שנאמר: (איוב מ') יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו.	תניא נמי הכי:										■	◊
האי בבהמות בהררי אלף כתיב.	מתקוף לה רבא בר עולא:										⚡	
אימתי בהמות בהררי אלף בטוחות? בזמן שמגיה ירדן בפיו של לוייתן.	אלא אמר רבא בר עולא:										!	
(סימן: ימים גביראל רעב), מאי דכתיב: (תהלים כ"ד) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה? אלו שבעה ימים וארבעה נהרות שמקיפין את ארץ ישראל.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:										■	◊
ואלו הן שבעה ימים: ימה של טבריא, וימה של סדום, וימה של חילת, וימה של חילתא, וימה של סיבכי, וים אספמיא, וים הגדול.											■	

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p> <p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>
--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עדה
ואלו הן ארבעה נהרות: ירדן, וירמוך, וקירומיון, ופיגה.													עדה
עתידי גבריאל לעשות קניגיא עם לוייתן, שנאמר: (איוב מ') התמשוך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, שנאמר: (איוב מ') העושו יגש חרבו.	כי אתא רב דימי א"ר יונתן:												עדה
בשעה שלויתן רעב - מוציא הבל מפיו ומרתיה כל מימות שבמצולה, שנאמר: (איוב מ"א) ירתיה כסיר מצולה ואלמלא מכניס ראשו לגן עדן - אין כל בריה יכולה לעמוד בריחו, שנאמר: (איוב מ"א) ים ישים כמקחה ובשעה שצמא - עושה תלמים תלמים בים, שנאמר: (איוב מ"א) אחריו יאיר נתיב.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:												עדה
אין תהום חוזר לאיתנו עד שבעים שנה, שנאמר: (איוב מ"א) יחשוב תהום לשיבה, ואין שיבה פחותה משבעים.	רב אחא בר יעקב:												עדה
עתידי הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים מבשרו של לויתן, שנאמר: (איוב מ') יכרו עליו חברים, ואין כרה אלא סעודה, שנאמר: (מלכים ב' ו') ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו, ואין חברים אלא תלמידי חכמים, שנאמר: (שיר השירים ח') הושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני והשאר מחלקין אותו ועושין בו סחורה בשוקי ירושלים, שנאמר: (איוב מ') יחצוהו בין כנענים, ואין כנענים אלא תגרים, שנאמר: (הושע י"ב) כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב. ואי בעית אימא, מהכא: (ישעיהו כ"ג) אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ.	רבה א"ר יוחנן:												עדה
עתידי הקב"ה לעשות סוכה לצדיקים מעורו של לויתן, שנא': (איוב מ') התמלא בסוכות עורו זכה - עושין לו סוכה, לא זכה - עושין לו צלצל, שנאמר: (איוב מ') ובצלצל דגים ראשו זכה - עושין לו צלצל, לא זכה - עושין לו ענק, שנאמר: (משלי א') וענקים לגררותיך זכה - עושין לו ענק, לא זכה - עושין לו קמיע, שנאמר: (איוב מ') ותקשרנו לנערותיך והשאר פורסו הקב"ה על חומות ירושלים וזיוו מבהיק מסוף העולם ועד סופו, שנאמר: (ישעיהו ס') והלכו גוים לאורך ומלכים לנוגה זרחך.	ואמר רבה א"ר יוחנן:												עדה
(ישעיהו נח) ושמתי כדכד שמשותיך - א"ר שמואל בר נחמני: פליגי תרי מלאכי ברקיעא, גבריאל ומיכאל, ואמרי לה: תרי אמוראי במערבא, ומאן אינון? יהודה וחזקיה בני רבי חיאי, חד אמר: שוהם, וחד אמר: ישפה, אמר להו הקב"ה: להוי כדין וכדין.	ר' שמואל בר נחמני:												עדה
(ישעיהו נח) ושעריך לאבני אקדה - כי הא דיתבי רבי יוחנן וקא דריש: עתידי הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם שלשים על שלשים, וחוקק בהן עשר על עשרים ומעמידן בשערי ירושלים. לגלג עליו אותו תלמיד, השתא כביעתא דציצלא לא משכחינן, כולי האי משכחינן? לימים הפליגה ספינתו בים, חזא מלאכי השרת דיתבי וקא מינסרי אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וחוקק בהן עשר ברום עשרים, אמר להו: הני למאן? אמרו ליה: שעתידי הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים. אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה: דרוש, רבי, לך נאה לדרוש, כאשר אמרת כן ראיתי. אמר לו: ריקא אלמלא (לא) ראת לא האמנת, מלגלג על דברי חכמים אתה, נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות.	[דיתבי רבי יוחנן וקא דריש:]												עדה
(ויקרא כ"ז) ואולך אתכם קוממיות - רבי מאיר אומר: מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון	מיתבי: [רבי מאיר]												עדה
מאה אמה, כנגד היכל וכתליו, שנאמר: (תהלים קמ"ד) אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל	רבי יהודה:												עדה
כי קאמר ר' יוחנן - לכווי דבי זיקא.													עדה
עתידי הקב"ה לעשות שבע חופות לכל צדיק וצדיק, שנאמר: (ישעיהו ד') וברא ה' על כל מכון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונוגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חופה, מלמד שכל אחד אחד עושה לו הקדוש ברוך הוא חופה לפי כבודו.	ואמר רבה א"ר יוחנן:												עדה
עשן בחופה למה?													עדה
שכל מי שעניו צרות בתלמידי חכמים בעולם הזה, מתמלאות עיניו עשן לעולם הבא.	רבי חנינא:												עדה
ואש בחופה למה?													עדה
מלמד שכל אחד אחד נכוה מחופתו של חברו, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה. כיוצא בדבר אתה אומר: (במדבר כ"ז) ונתתה מהודך עליו - ולא כל הודך, זקנים שבאותו הדור אמרו: פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה.	רבי חנינא:												עדה
עשר חופות עשה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון בגן עדן, שנאמר: (יהוה"ש כ"ח) בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה וגו'.	רבי חמא ברבי חנינא:												עדה
אחת עשרה, שנאמר: כל אבן יקרה.	מר זוטרא												עדה
גרוע שבכולן זהב, דקא חשיב ליה לבסוף.	רבי יוחנן:												עדה

<p>♦ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קשיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי (יחזקאל כ"ח) מלאכת תופיך ונקביך כך?												ע
אמר לו הקדוש ברוך הוא לחירם מלך צור: כך נסתכלתי, ובראתי נקבים נקבים באדם.	רב יהודה אמר רב:									!		ע
הכי קאמר: כך נסתכלתי, וקנסתי מיתה על אדם הראשון.	ואיכא דאמרי:									!		ע
מאי (ישעיהו ד') ועל מקראיה?											^	ע
לא כירושלים של עולם הזה ירושלים של עולם הבא, ירושלים של עולם הזה - כל הרוצה לעלות עולה, של עולם הבא - אין עולין אלא המזומנין לה.	רבה א"ר יוחנן:										!	ע
עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקב"ה, שנאמר: (ישעיהו מ"ג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											ע
ג' נקראו על שמו של הקב"ה, ואלו הן: צדיקים, ומשיח, וירושלים.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											ע
צדיקים, הא דאמרן.												ע
משיח, דכתיב: (ירמיהו כ"ג) וזה שמו אשר יקראו ה' צדקנו.												ע
ירושלים, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) סביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום ה' שמה אל תקרי שמה אלא שמה.												ע
עתידין צדיקים שאומרים לפניו קדוש, כדרך שאומרים לפני הקב"ה, שנאמר: (ישעיהו ד') והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו.	ר' אלעזר:											ע
עתידין הקב"ה להגיב את ירושלים ג' פרסאות למעלה, שנאמר: (זכריה י"ד) וראמה וישבה תחתיה, מאי תחתיה? תחתיה.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											ע
וממאי דהאי תחתיה תלתא פרסי הויא?												ע
לדידי חזי לי ירושלים קמייתא, ותלתא פרסי הויא.	רבה, אמר לי ההוא סבא:											ע
ושמא תאמר: יש צער לעלות?												ע
ת"ל: (ישעיהו ס') מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם.												ע
ש"מ: האי עיבא - תלתא פרסי מידלי.	רב פפא:											ע
בקש הקדוש ברוך הוא לתת את ירושלים במדה, שנאמר: (זכריה ב') ואומר אנה אתה הולך ויאמר אלי למוד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, הרבה כרכים בראת בעולמך של אומות העולם - ולא נתת מדת ארכן ומדת רחבן, ירושלים ששמך בתוכה ומקדשך בתוכה וצדיקים בתוכה - אתה נותן בה מדה מיד: (זכריה ב') ויאמר אליו רוח דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרוב אדם ובהמה בתוכה.	רבי חנינא בר פפא:											ע
עתידין הקב"ה להוסיף על ירושלם אלף טפח גינואות, אלף קפל מגדלים, אלף ליצוי בירניות, אלף ושני שילה טוטפראות, וכל אחת ואחת הויא כצפורי בשלוותה.	ריש לקיש:											ע
אני ראיתי צפורי בשלוותה, והיו בה מאה ושמונים אלף שוקים של מוכרי ציקי קדירה.	תניא, א"ר יוסי:											ע
(יחזקאל מ"א) והצלעות צלע אל צלע שלש שלש פעמים												ע
מאי שלש ושלש פעמים?												ע
אם ג' ירושלים הן - כל אחת ואחת יש בה שלשים מדורין למעלה, אם שלשים ירושלים הן - כל אחת ואחת יש בה שלשה מדורין למעלה.	ר לוי, אמר רב פפי משום ר' יהושע דסכני:											ע
ספינה - רב אמר: כיון שמשך כל שהוא - קנה	איתמר: [רב]											ע
לא קנה עד שימשוך את כולה.	שמואל:											ע
לימא כתנאי:												ע

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כיצד במסירה? אחזה בטלפה, בשערה, באוכף שעליה, בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, בזוג שבצוארה - קנאה כיצד במשיכה? קורא לה והיא באה, או שהכישה במקל ורצתה לפניו, כיון שעקרה יד ורגל - קנאה	[ת"ק]									♣	♣	◇	עה:
עד שתהלך מלא קומתה	רבי אחי, ואמרי לה ר' אחא:									♣	♣	◇	עה:
לימא, רב דאמר כתנא קמא, ושמואל דאמר כרבי אחא												♣	עה:
אנא דאמרי אפילו לרבי אחא, עד כאן לא קאמר רבי אחא - אלא בבעלי חיים, דאע"ג דעקרה יד ורגל בדוכתה קיימא, אבל ספינה, כיון דנדה בה פורתא נדה לה כולה	אמר לך רב:											!	עה:
אנא דאמרי אפ' כתנא קמא, עד כאן לא קאמר תנא קמא - אלא בבעלי חיים, דכיון דמיעקרא יד ורגל - אידיך למיעקר קיימא, אבל ספינה, אי משיך לה כולה - אין, אי לא - לא.	שמואל:											!	עה:
לימא כהני תנאי												♣	עה:
ספינה נקנית במשיכה	דתניא: [ת"ק]											♣	עה:
ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר.	ר' נתן:											♣	עה:
אותיות מאן דכר שמייהו?												♣	עה:
חסורי מחסרא והכי קתני: ספינה נקנית במשיכה, ואותיות במסירה	[ת"ק]											!	עה:
ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר.	רבי נתן:											!	עה:
שטר לספינה למה לי? מטלטלי היא												♣	עה:
אלא לאו הכי קתני: ספינה נקנית במשיכה, ואותיות במסירה	[ת"ק]											!	עה:
ספינה במשיכה, ואותיות בשטר.	רבי נתן:											!	עה:
ספינה במשיכה היינו תנא קמא אלא דרב ושמואל איכא ביניהון												♣	עה:
לא, דכולי עלמא אי כרב אי כשמואל, ובספינה - כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - באותיות, והכי קאמר ליה ר' נתן לתנא קמא: בספינה ודאי מודינא לך באותיות, אי איכא שטר - אין, אי לא - לא.												!	עה:
ובפלוגתא דהני תנאי												!	עה:
אותיות נקנות במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]											♣	עה:
בין כתב ולא מסר, בין מסר ולא כתב - לא קנה עד שיכתוב וימסור.	חכמים:											♣	עה:
במאי אוקימתא? כרבי, ספינה נמי תיקני במסירה												♣	עה:
ספינה נקנית במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]											♣	עה:
לא קנה עד שימשכנה או עד שישכור את מקומה	חכמים:											♣	עה:
לא קשיא: כאן ברשות הרבים, כאן בסימטא.												!	עה:
במאי אוקימתא להא בתרייתא? ברשות הרבים												♣	עה:
לא קנה עד שימשכנה	אימא סיפא, וחכמים אומרים:											♣	עה:
ואי ברשות הרבים ממאן אוגיר?												♣	עה:
ותו, משיכה ברשות הרבים מי קניא?												♣	עה:
מסירה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהם, משיכה קונה בסימטא ובחצר שהיא של שניהם, והגבהה בכל מקום	והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:											♣	עה:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי עד שימשכנה נמי דקאמר, ומאי עד שישכור את מקומה דקאמר? הכי קאמר: עד שימשכנה מרה"ר לסימטא, ואם רשות בעלים היא - לא קנה עד שישכור את מקומה.												!	◇	עו:	
לימא, אביי ורבא דאמרי כרב?												!		עו:	
אי דאמר ליה לך חזק וקני הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דאמר ליה לך משוך וקני	רב אשי:											!	◇	עו:	
קפידא	מר סבר: [חכמים]											!	■	◇	עו:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רבי]											!	■	◇	עו:
האי מאן דמזבין ליה שטרא לחבריה, צריך למיכתב ליה: קני הוא וכל שעבודא דביה.	רב פפא:												■	◇	עו:
אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא, ואמרית ליה: טעמא דכתב ליה הכי, הא לא כתב ליה הכי - לא קני, וכי לצור על פי צלוחיתו הוא צריך?	רב אשי:												!	◇	עו:
אין, לצור ולצור.	אמר לי: [רב כהנא]												!	◇	עו: